

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 27. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Kleve – Německo) – AB a další v. Ryanair DAC

(Věc C-307/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v případě zrušení nebo významného zpoždění letů – Článek 5 odst. 1 písm. c) – Právo na náhradu škody v případě zrušení letu – Přepravní smlouva uzavřená prostřednictvím on-line zprostředkovatele služeb cestovního ruchu – Informace o zrušení letu sdělená prostřednictvím elektronické adresy automaticky vygenerované zprostředkovatelem služeb cestovního ruchu – Absence účinného informování cestujících“)

(2023/C 24/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Kleve

Účastníci původního řízení

Žalobci: AB a další

Žalovaná: Ryanair DAC

Výrok

Článek 5 odst. 1 písm. c) a článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91,

musí být vykládány v tom smyslu, že

provozující letecký dopravce je povinen zaplatit náhradu škody podle těchto ustanovení v případě zrušení letu, o němž cestující nebyl informován alespoň dva týdny před plánovaným časem odletu, pokud tento dopravce zaslal informaci včas na jedinou e-mailovou adresu, která mu byla sdělena při rezervaci, avšak nevěděl, že tato adresa umožňuje kontaktovat pouze zprostředkovatele služeb cestovního ruchu, jehož prostřednictvím byla rezervace provedena, a nikoliv přímo cestujícího, a pokud tento zprostředkovatel nepředal informaci včas cestujícímu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 2.8.2021.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. října 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. AB, CD, EF

(Věc C-374/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Vlastní zdroje Evropské unie – Ochrana finančních zájmů Unie – Stíhání nesrovnalostí – Článek 4 – Přijetí správních opatření – Článek 3 odst. 1 – Promlčecí lhůta pro zahájení stíhání – Uplynutí – Dovolatelnost v rámci řízení o nuceném vymáhání pohledávky – Článek 3 odst. 2 – Lhůta pro výkon rozhodnutí – Použitelnost – Počátek běhu lhůty – Přerušování a stavění“)

(2023/C 24/22)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Žalovaní: AB, CD, EF

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství

musí být vykládán v tom smyslu, že

s výhradou dodržení zásad rovnocennosti a efektivity nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je adresát rozhodnutí o vymáhání neoprávněně vyplacených částek, které bylo přijato po uplynutí promlčecí lhůty pro zahájení stíhání podle tohoto ustanovení, povinen pro účely jeho napadení uplatnit vadu tohoto rozhodnutí v určité prekluzivní lhůtě před příslušným správním soudem a již se nemůže bránit výkonu uvedeného rozhodnutí tím, že namítne stejnou vadu v rámci soudního řízení o nuceném vymáhání pohledávky, které proti němu bylo zahájeno.

- 2) Článek 3 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2988/95

musí být vykládán v tom smyslu, že

osoby, které nesou ve vztahu k dlužníkovi, jemuž je určeno rozhodnutí o vymáhání neoprávněně obdržených částek, subsidiární odpovědnost a na které bylo rozšířeno daňové exekuční řízení, musí mít možnost namítat uplynutí lhůty pro výkon rozhodnutí stanovené v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci tohoto nařízení nebo případně lhůty prodloužené podle čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení, aby zabránily nucenému vymáhání těchto částek.

- 3) Článek 3 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2988/95

musí být vykládán v tom smyslu, že

v případě výkonu rozhodnutí ukládajícího vrácení neoprávněně vybraných částek začíná lhůta pro výkon rozhodnutí, kterou stanoví, běžet ode dne, kdy se toto rozhodnutí stane konečným, to znamená ode dne uplynutí lhůt pro podání opravných prostředků nebo dne vyčerpání opravných prostředků.

(¹) Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. října 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Napoli – Itálie) – VB v. Comune di Portici

(Věc C-777/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Provoz na pozemních komunikacích – Registrace a zdanění motorových vozidel – Vozidlo registrované v členském státě – Řidič s bydlištěm v členském státě registrace vozidla i v jiném členském státě – Právní úprava členského státu zakazující osobám s bydlištěm na jeho území déle než 60 dnů, aby v tomto členském státě provozovaly vozidlo registrované v zahraničí“)

(2023/C 24/23)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli